

HANUS ER PRESTUR MILLUM SÍNI EGNU

HANN **HELDUR** SEG IKKI VERA SERLIGA **AKADEMISKAN**, MEN AÐALMÁLIÐ **ER** AT **VERA** VIÐ TIL AT LUTA **GLEÐIBOÐSKAPIN** VIÐ ØLL, OG SERLIGA **ERU** TAÐ TEY **SJÚKU** OG VEIKU, **SUM** LIGGJA 36 ÁRA GAMLA **KLAKSVÍKINGINUM** Á HJARTA

SAMRØÐA

Jóannes Hansen
joannes@sosialurin.fo

Profetur er ikki vanvirdur uttan á sínum egna heimstaði, millum sítt egna skyldfólk og í sínum egna húsi!

Soleiðis tók Jesus til, tá ið hann var í fedrabygd síni. Sabbatin fór hann at læra í sýnagoguni, har tey vóru sligin av undran yvir vísdómin og kraftargerðirnar, og tey spurdu, um hetta ikki var træsmiðurin, sonur Mariu, og um ikki Jákup, Jóses, Judas og Símun vóru brøður hansara, og um systrar hansara ikki vóru her hjá teimum.

Hetta – at profetur er ikki vanvirdur uttan á sínum egna heimstaði – er vorðið orðatak. Eitt nú hevur tað verið knýtt at bæði lærarum og prestum við tilsipingini, at tað ikki er so heppið at vera lærari ella prestur í sínum egna heimstaði.

Hanus á Gørðum er klaksvíkingur við stórum K, og síðani 1. august í 2008 hevur hann verið prestur í heimstaðnum ella, sum tað formelt eitur, í Norðoya vestara prestagjaldi. Fyrstu tíðina var hann avloysari, men 10. januar í 2010 varð hann innsettur í kallið sum sóknarpresturin, ið hevur ábyrgd av kirkjubókini.

Hanus, sum er ættaður av Gørðum í Klaksvík, og konan Mena, sum er ættað uppi í Gørðum á Strondum, búgva í prestagarðinum á Brekku. Jákup Magnussen flutti inn í nýggja prestagarðin í 1973, og har hava prestarnir verið drúgvir, tí umframt Magnussen og Hanus er Niels Pauli Danielsen einasti presturin, sum hevur búð har.

36 ára gamli Hanus á Gørðum hevur verið prestur í heimstaðnum síðani í 2008

Mena og Hanus eru nýmótans prestahjún. Hon er sjúkrasystur og arbeiðir í skiftandi vaktum sum heima-sjúkrasystur.

Hjá prestum eru jólini sum hjá fótibóltspælarunum í Onglandi. Tá er styttri millum setningarnar á pallinum, enn tað annars er. Seinnapartin leygardagin undan 4. sunnudegi í advent situr prestur við skrivaraborðið og fyrireikar seg. Hjúnini eru mest sum liðug at taka upp eftir bindiklubba jólafrukostin, sum kvøldið fyri var í prestagarðinum. Tvey ára gamli Jósef spælir við bilar, og 4 ára gamla Ester syngur Let it go umaftur og umaftur.

Setningurin

Kennir tú hetta at vera arbeiði ella kall?

– Hjá mær er eingin ivi. Tað gamla var prestakall, og tá ið eg kenni meg at vera í tí, sum eg frá smádreingi hava longst eftir og kent meg kallaðan til, so er talan um kall. Kallið er eisini lívsstíllur. Eg eri prestur allan sólarhringin runt og allar dagar í vikuni, í vikuskiftinum og í høgtíðunum. Vit hava sáttmálaásetta

frítíð. Tá plaga vit viðhvørt at fara út á Strendur til verforeldrini at spenna frá

Og hvat fæst tú við?

– Dagarnir eru fjøltáttadír, og teir líkjast ikki. Eitt eru kirkjuligu tænaasturnar, sum eru fleiri nú, enn tær hava verið. Millum annað tí vit skipa fyri tí, sum vit nevna skráðu guðstænastum og fríggjadagshugna. So er tað alt hitt. Um ikki annað er á skránni, so royni eg at skipa dagarnar soleiðis, at heimavitjanir eru á skránni fyrrapartarnar, og tíðliga seinnapartin siti eg við skrivaraborðið.

Hvat gongur tað út uppá?

– At vera við til at bera sóknarbørnunum glaða boðskapin. Eg plagi at nýta myndina um nýtestamentliga túrin úr Jerusalem og til Emmaus. Hann fylgdist við teimum, læt skriftirnar upp fyri teimum og tók sær av honum, sum ivaðist. Ynskið og tráðanin er at vera við til hetta og at friðurin, sum eg eigi í hjartanum, skal eisini lutast øðrum.

Hevur tú fokus á serligum bólkum?

– Ynskið er at tæna øllum, sum búgva her í sóknini. Men sjúkrahúsið liggur frammarlaga. Eg havi gott samstarv við starvsfólkini, og tey vita, at eg eri altíð klárur, um sjúklingarnir bera ynski fram um at tosa við prest ella um ynskið stavar frá teimum næstu. Tey flestu avvarðandi eru óroynd, tá ið sjúka rakar og sorgin nívir, og eingin okkara verður útlærdur í at siga lívinum hesu megin farvæl. Eg kenni tað sum forrætt at fáa høvi at vera við til at tosa við og biðja fyri og við teimum, ið liggja lágt og teimum, sum eru um tey. Tað ber eisini við sær, at jarðarferðartænastan verður náttúrligur partur av lívinum,

um tað ber til at siga tað soleiðis, og eg raðfesti frammarlaga eftir jarðarferðina aftur at vitja tey avvarðandi.

Nógv á skránni á jólum

Jólaaftan verður mikudagin. Tá ið guðstænastan í Christianskirkjuni verður liðug, fara prestur og familjan norður á Garðar at halda jólaaftan saman við foreldrum hansara, Hildigunn og Helga Simonsen.

Áðrenn tey sessast við borðið, er dagurin væl bookaður:

– Fyrrapartin jólaaftan lesi eg altíð jólaevangeliið í tveimum sambýlum her í býnum. Klokkan 14 er jólaguðstænasta á sjúkrahúsinum. Tá ið prestaloysi er í grannalagnum, so hjálpast vit at, og í ár skal eg hava guðstænastu klokkan 16 í Gøtu, og so runda vit av í Christianskirkjuni klokkan 17. Jóladaðg eri eg yviri í Árnafirði og heima í Kunoy, og 2. dag verði eg saman við Jóannesi Purkhús, sum fyri stuttum er liðugur við lesturin í Aarhus, í Christianskirkjuni. Viðareiðis prestur, Maria Jørdal Niclasen verður í Christianskirkjuni jóladag, umframt at hon um jólini fer at røkja starvið eystan Múlan. Triðja jóladag skal eg víga trinni hjún, og so er síðsti sunnudagurin í 2014 á skránni, sigur Hanus á Gørðum.

Tað verður roknað við presti upp undir jól?

– Sum aðra staðni so hava vit guðstænastur fyri barnagørðum og skúlum. Tað eru gleðiløtur. Nú 80 ára gomlu Sigruna Juul Samuelson her í Klaksvík havi eg kent alla mín tíð. Hon hevur gjørt fjøruti jóladekoraktiónir, sum eg fái loyvi at bera teimum, sum hetta síðsta árið hava mist og onkrum øðrum eisini. Tað ræður um at føla seg fyri,